

hrvatski in slovenski poslanci ne silijo na premebo.

Gospodje pozabljajo, da Najvišji prestolni nagovor ne izključuje ustavno zajamčene enakopravnosti, da jo celo izrecno naglašajo in predpostavljajo.

Najvišji prestolni nagovor ni razveljavil enakopravnosti, zajamčene v državnih osnovnih zakonih, ne prikrajuje Hrvatoma in Slovincem pristojećih jim pravic, katerim se ti nikdar ne odpovedo ter se jim odpovedati ne morejo. (Odobranje mejsomisljeniki.)

Voljni so žrtvovati za slavo dinastije in za moč monarhije vse sile; voljni so sodelovati pri delih za povzdigo gmotnega blagostanja, a svojih narodnih in državno-pravnih pravic nikdar ne pozabijo (Dobro! Dobro! mej somisljeniki) in se nikdar ne odobravajo s sedanjimi narodnostnimi razmerami; nikdar ne bodo odobravali šolskega razmera, vsled katerih se narod nemci in it. anci (Tako je mej somisljeniki), ker bi s tem sodelovali zoper interese monarhije, ker bi s tem postali sookrivci pri poskusu, umoriti lastni narod. (Viharne odobranje mejsomisljeniki.)

Za naučno upravo, katere ne dá našemu narodu tega, kar daje drugim narodom v polni meri, tega, kar pristoja našemu narodu, za kar plučuje — za troške, s pomočjo katerih se raznaroduje naš narod, za to ne bodemo glasovali jaz in moji ožji somisljeniki. (Zivahno odobranje in ploskanje mejsomisljeniki.)

DOPISI

Z Gorickoga, 19. febr. — N. n. lo so me zadelo besede, koje je donesel „Slovenski Narod“ v svoji 29. št., naglašajoč delovanje našega poštnega komisarja g. Pattaya. Nečem se podati v natančnejša modrovanja, le to naj omenim, da g. Pattay, sedanjí naš komisar, je vsem poštnim organom priljubljena oseba — in veselo ga more pozdravljati naše ljudstvo. Pokazal se je vsem prijatelja in si prizadeval kolikor mogoče nastreči željam posameznikov. Slovenski priročil se je toliko, da je mogel sprazumeti se in govoriti z vsakim Slovincem. Zadovoljni morali bi biti z njim bolj nego s predniki njegovimi, koji našega jezika niso umeli.

Dopisnik v „Slovenskem Narodu“ ne pozna popolnem razmerja komisarjevega in onega višje oblasti. Naprava poštnega pečata v Sv. Križi na Vipavskem dala mu je povod, neopravičeno napasti omenjenega gospoda. Uprasha pa: Je-li g. komisar kriv, ki takrat, ko se je rešilo uprašanje o onej pošti, ni še opravljal svojega sedanjega posla, da se ni priredil dvojezični pečat? Nikakor ne! Uzroka treba je iskati drugje.

Jednaka godi se občanom v Rubijah. Da pa g. Pattay ne želi našega naroda „karniflati“, jasno je le onim, ki poznajo njegor značaj.

Naj zadoščajo te skromne vrstice proti neopravičenim napadom, koji nikakor ne morejo blagodejno uplivati na izboljšanje našega stanja. Primorci pa želimo in zahtevamo, da nam pošilja poštno vodstvo v naš okraj, če ni Slovence, vsaj takega komisarja, ki slovensčino ume in ki bi bil vreden naslednik sedanjega g. Pattaya.

(Tudi mi smo imeli priložnost prepričati se, da g. Pattaya ni primerjati s poštnim komisarjem kranjskim. Bodimo zategadel pravični! Dotični „Narodov“ dopisnik je v zmoti, ako krivdo radi poštnih pečatov zvraca na g. P. — Prosimo sl. županstva, da bi se oglasila proti nemškim poštnim pečatom.)

iz zahednih Brd, 21. febr. — Naši polasišeni Slovenci iz Dolenj radi zahajajo v Mirnik na požirk dobre rebule. Tudi ta pustni čas so bili tam — „pri Torošu“ — ter so popevali laške pesmi. Kmali so se zbrali tam tudi slovenski domači pevci; in tem je teklo slovensko petje tako lepó, da so laški pevci osramočeno potihnili ter cšili. Mirnik hoče ostati slovenski biser; Lahí naj bi se nikar ne trudili, ukrasti nam ga.

Laška pritožba proti slovenski volilni zmagi v Kožbani je rabila takó grdilne izraze, da pride pred okrajno sodišče v Korminu.

Papežovo petdesetletnico smo slavili v Brilih na razne načine. Nekateri naše vasi so zažgale kresove na predvečer (18. t. m.), drugi večer pa so po oknih razsvetljavo napravile. Bog ohrani nam še mnogo let Leona XIII., prijatelja Slovanov!

Gradenski.

V Ajdovščini umrla je 21. t. m. gospa Ana Satničar, nadučiteljeva soproga, po dolgi in mučni bolezni; stara je bila 51 let. Zepustila je poleg žalostnega soproga še sina Ksaverija in hčer Angelo. N. v. m. p.!

Postni asistent g. Avgust Dietz premeščen je v Ljubljano; v Gorico pa pride g. J. Pezdí iz Gradca. Oba sta naša rojaka in jako marljiva ter dobra uradnika.

Gosp. prof. Simo Rutar prišel je učeraj v Gorico in odpotuje v terek v Italijo (Benetke, Verona, Milan, Turin, Genova, Firenze, Rim, Napolj, itd.) in potem na Grško. Največ časa se ustavi v Rimu, kjer bo v vatikanskih arhivih preiskoval stare listine ter izpisoval iz njih zgodovinske podatke. To potovanje našega učenega rojaka bo brez dvoma velike kulturne važnosti za nas Slovence in Slovane v obče. Želimo mu srečno potovanje ter vesel povratek v domovino.

Papežovo slavnost v Gorici. — Pri slovesni sv. maši v prvostolnici cerkvi bilo je prav veliko občinstva. Na prostorih za dostojanstvenike bili so izmed civilistov župan Manrovič, dvorni svetnik Sbišič in državni pravnik Canevari. Po evangelijski govoril je Pater Gallerani o sv. Očeta. — Ob 1. pop. bil je pri prevz. gosp. knezadškofu slavnosten obred, katerega so se udeležili navadni duhovski dostojanstveniki. — Ob 5. pop. bila je slavnost v dvoraní društva „Cura climatica“; ker nismo dobili vstopnice, zato ne vemo veliko povedati o njej. Udeležili so se te slavnosti poleg prevz. gosp. knezadškofa dostojanstveniki vseh stanov. Igrala je mestna godba, pel pa je neki mestni pevski zbor. Vseučilišnik Jos. Bugato iz Gradišča je italijanski govoril o sv. Očetu, mirniski župnik pred. g. Ivan Lukežič pa slovenski. Po koncertu spremlja je bakljada z godbo prevz. gosp. knezadškofa do njegovega dvorca. „Ecce“ poročevalec je slišal same gromovite „eviva“ na sv. Očeta, dasi so naši krepki „živo“ daleč nadkrijevali druge klice. Ta pomankljivost v „Ecce“ poročilu naredi v vatikanskih krogih, kjer se gotovo čitajo taki italijanski listi, utis, kakor da so v G. sami Italijani. Zató bi želeli v tem oziru več natančnosti, ker Slovenci smo itak povsod drugod že preveč prezirani. — Mesto je bilo prav lepó razsvitljeno, kar „Corriere“ židinj in njenim bratom go Abrahamu ni pustilo mirno spati. O vsem tem bomo še govorili. — Tako je Gorica po svojih močeh proslavljala 50-letnico sv. Očeta. Bog ga ohrani še dolgo na čelu sv. cerkve!

Slovenske šole v Gorici. — V sredo je bila seja deželnega šolskega sveta; predsedoval je sam namestnik vitez Rinaldini; navzoči so bili vsi udje; na dnevnem redu je bilo tudi uprašanje o slovenskih šolah v Gorici. — Med sejo so nestrpno korakali gori pa doli po ulici znani lahončki, pričakujoči novic od dr. Pajerja. In res, po tej poti smo že v sredo popoldne poizvedeli vse ponatankosti. Dr. Pajer je namreč takoj na ulici celo zadevo razložil mlademu pravniku, ki se za vsa lahonška politiktarstva bolj briga nego za svoje nauke, in ta je tekel v kavarne pravit svojim pajdašem. Toda nič kaj vesele novice jim ni prinesel. Deželni šolski svet je namreč sklenil, da mesto mora ustanoviti slovensko štiritirazrednico v Gorici. Za ta predlog so glasovali vsi udje deželnega šolskega sveta razun dr. Pajerja, ki je govoril in glasoval proti slovenskim šolam. „Corriere“ pravi, da mestni zastop podá utok proti temu sklepu. Ko dobimo uradno rešitev, poročali bomo natančneje o tem prevažnem sklepu dež. šol. sveta.

Dr. Venuti je v učerajšnji seji mestnega zastopa interpeloval župana, ali kaj vé o sklepu dež. šol. sveta v zadevi slov. šol. Dr. Venuti je pri tej priliki silovito napadal naše poslance in ves narod, naglašajoč, da mestni zastop se mora „energicament“ postaviti po robu slovenskim zahtevam. Župan je odgovoril, da mu uradno še ni nič znano o sklepu dež. šol. sveta. — Taki pravicoljubni sedé v mestnem zastopu. In dr. Venuti se ima edino le Slovincem zahvaliti, da živi v Gorici! Pridejo že časi, ko slovenski narod izstrada svoje nasprotnike. Potem bodo mirni!

„Soča“ pri knezadškofu. — V terek poklonil se je prevzvišenemu gospodu knezu in nadškofu našu urednik ter izročil mu s posebnim spremljevalnim pismom po eden iztis slavnostne izdaje „Soče“ in „Primorca“. V svojem nagovoru omenjal je naš urednik, da tudi glasili slovenskega naroda na Goríštem sta se pridružili ostalemu katoliškemu svetu ob letošnji 50-letnici slavno vladajočega papeža Leva XIII. ter s posebno izdajo skušali po svoji moči proslaviti ta izredni dogodek v katoliški cerkvi. Na to je poprosil, naj bi Njegova prevzvišenost blagovolila naznaniti na pristojnem mestu ta znak udanosti in zvestobe do sv. Očeta. — Prevzvišeni gospod knezadškof sprejel je urednika s svojo občeznano ljubeznivostjo, izrazil svojo zadovoljnost zaradi slavnostne izdaje „Soče“ in „Primorca“ in objubil, da bo poročal o vsem tem sv. Očetu pismeno ali ustno. Povedal je dalje, da je o častitki „Sloga“ in pcdporenega društva že brzojavno poročal v Rim z dostavkom, da pozneje pridejo tudi častitke slovenskih občin po pozivu političnega društva „Sloga“. — Ta-

koj na to je skrbno popraševal po zdravju veleč. g. dr. Ant. Gregorčiča, želeč, da bi nam ga Bcz ohranil in da bi se kmalu čil in zdrav vrnil k plodovitemu delovanju. — V daljšem razgovoru o domačih razmerah in o našem listu povdarjal je nrednik, da pri svojem delu ima vedno pred očmi isti konečni cilj, ki mora biti ideal vsakemu pravemu rodoljubu in sinu katoliške cerkve. Naprosil je dalje Njegovo prevzvišenost pri tej priliki že tretjič, naj bi ga blagohotno opozorila, ako bi „Soča“ ali „Primorec“ storila kaj takega, kar bi bilo v verskem oziru opomina vredno, z zagotovilom, da bo hvaležen za vsak tak naglaj. Prevzvišeni gospod knezadškof je dejal, da pozorno čita naša lista, ter izrazil željo, naj bi „Soča“ in „Primorec“ tudi zanaprej, kakor doslej, delovala v prid in korist slovenskega prebivalstva na Goriskem, ter naj bi ne pustila izpred očíj katoliškega stališča, na katerem naj stoni vse naše javno delovanje. — S presrečno zahvalo, da je Njegova prevzvišenost blagovolila sprejeti izročeno častitko in slavnostni številki, ter za obljubo, da jih izroči na pristojnem mestu, zapustil je naš urednik prav zadovoljen knezadškofski dvorec.

Papežovo slavnost nameravajo prirediti slovenska društva v Gorici. Uverjeni smo, da se jim posreči. (ako se rečno poprimoje te misli) taka svečanost, ki bo vredno slavila glavarja vesoljne cerkve in ob euem služila v čast sodelujočim društvom. —

„Soča“ in Alojzijevišče. — Goriski dopisniki „Slovenca“ odklikujejo se med vsemi po jako razviti držovitosti v zavijarstvu in spletkarstvu; vendar pa imajo med vsemi „Slov.“ dopisniki najmanj vere, kajti dopisi in članki z Goriskega čitajo se edino še kot nekaka kuriozita, ki služi kot zrcalo o duševni vrednosti peščice strastnih nestrpnjev pri nas na Goriskem. — Nov dokaz, s kakošnim orožjem se nekóji ljudje bojujejo proti nam, daje nam članek „Soča in Alojzijevišče v Gorici“, ki je bil priobčen v 33. št. „Slovenca“. Dopisnik hoče dokazati, da smo mi dobro vedeli za „Alozijevišče“ in ne da smo še le z dežele izvedeli zanj; zato, seveda, padajo na nas vse one obdolžitve, katere je „Slov.“ poprej enkrat naložil na naš hrbet. — A kako hoče to dokazati? Čnjte! Našel je „Novo Svo“ od 7. nov. 1890., v kateri smo priobčeli članek „Resna beseda o važni stvari“, v katerem smo razpravljali nasvet nekoga dopisnika v bivši „Stari“, ki je predlagal ustanoviti v zavoda, kateri bi skrbel za duhovski naraščaj. Razpravljala se je torej še le izprožena misel, a kdaj se je ta uresničila, mi še danes ne vemo; sporočili nam ni nihče, prašali tudi nismo in ne bomo, ker ne maramo nikomur usiljevati svojih uslug, zlasti ne takim, ki se jih branijo in ki z vsem svojim vedenjem kažejo do nas strastno in nestrpno sovraštvo.

Kar dopisnik dalje pisari o duhovstvu na Goriskem, ni vredno besede, kajti ogromna večina častite duhovščine pozná prav dobro namen takih zavajarskih spletkarstev. Vsak duhovnik je torej že sam iztaknil laž, da smo mi imenovali kdaj našo duhovščino „brezdomovinsko“; ta beseda se nahaja danes prvič v našem listu. Ako smo pa kdaj po zaslužnju krenili koga, ki tiči slučajno v duhovski suknji, ali smo s tem napadali duhovščino kot tako? Čudni ljudje! Nekateri bi bili radi kar nedotakljivi, sacrosancti kot rimski tribuni, nihče bi se jih ne smel dotakniti edino iz uzroka, ker svojo nagoto pokrivajo z duhovsko suknujo, oni sami pa butajo in mlatijo na desno in levo ter brezobzirno udrihajo tudi po najzornejših duhovnikih, katere smesijo, obrekujejo, blatijo in jim jemljejo čast pred svetom.

Oni vse zajejo, mi nič! Mi ne bi smeli povedati niti tega, kakó so se nekateri gospodje v sakristiji zarotili, da nič ne dajo za slovenske šole v Gorici. Naj drugič bolj na tihem sklepaajo in naj držé jezik nekoliko bolj za zobmi, ako hote, da taki znameniti sklepi ne pridejo v javnost. Dá, niti tega bi ne smeli v „Soči“ povedati med „radodarnimi doneski“, pod kakim naslovom kdo daruje 50 gld. za naše šole. Boste čakali!

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode došli so v zadnjem času sledeči darovi:

Zbrani gostje v Čepovanu 2 gld 40 kr. — Jos. Faganel, bivši župan in dež. poslanec v Oseku, 5 gld. — Slovenec pri odhodu z otoka Raba 2 gld. — Na ženitovanju v Štrukljevi krčmi v Šempasu 2 gld. 40 kr. — Karolina Furlani nabrala pri ženitovanju Karola Lutmana v St. Andrežu 5 gld. 40 kr. — Za pustni krof in kozarec vina prejelo se je na dražbi v Šmarijah 4 gld. 49 kr. — Pri čitalničnem plesu v Kanalu skupite ste g.čni Evg. Garlati in Ema Kriznič za prodane šopke 10 gld. — Fr. Pečenko nabral pri ženitovanju Fr. Ostana z g.čno Marijo Primorčičovo v Bolcu 10 gld. 50 kr. — Svatje pri ženitovanju v Idrskem 12 gld. 60 kr. — Na Maljevi ženitovni v Logeh zložili svatje 5 gld. 43 kr. — Jos. Rakovšček nabral pri veteranskem plesu v Kobaridu 6 gld. 30 kr. — D. S. I. v Tolminu 20 kron. — Pevci in pevke rokodelskega bralnega društva v Tolminu 3 gld. 40 kr. — Narodni Prvačani so že zopet poklonili lep dar 20

gld. 20 kr. — J. Gergolet v Dornbergu 1 gld. — Ambroz Poniž naduč. v Rihembergu 1 gld. 50 kr. — Na svatovščini pri J. Čebronu na Preserjah zbrali 2 gld. 50 kr. — Neimenovanec v Rihembergu 2 gld. — Pri veselici bralnega društva v Kozani 5 gld. — Marljivi nabiralec Alojzij Makovec na Brjah nabral je: v veseli družbi pri Ivanu Franckovem 2 gld. 04 kr., pri slovesu Karoline Pečenke omožene Marec 1 gld. 65 kr., pri županu A. Pečenku 3 gld. 71 kr. — Fr. Kodrič vikarij na Trnovem 10 gld. — Janko S. 20 kr. — Anton Birsa v Rihembergu 1 gld. 32 kr. — Ivan Grahlj, učitelj v Kobilji glavi, 50 kr. — Pri ustanovitvi samostojnega veteranskega društva v Kanalu zbrali so na nagovor častnega veterana J. Krizniča 8 gld. 50 kr.

Po poštnih položnicah je došlo: „Jezevci“ pri zabavnem večeru v Biljani 6 gld. 30 kr. — Adolf Mlekuš v Bolcu poslal je 3 gld., katere je plačal B. z Ž. kot kazen za razzaljenje časti. — Andrej Kobal v Cerknem 1 gld. — Kobariški pepelniški žakelj 2 gld. 20 kr.

Z Dola pri Ajdovščini poslali so za naše otročice štiri vreče krompirja. Vozniko do Gorice pa so zložili gg. Kainradl, Bevk, krčmar Franc iz Doline, učiteljica čipkarske šole, trije „muštafarji“ v krčmi pri Francetu in v gostilni pri „županu“ zbrani lokavski in dolski vozniki, vsi skupaj 2 gld. 71½ kr. — Rodoljubina dobrotnikom in darovalcem presrečna hvala. Bog povrni!

Ostale darove objavimo prihodnjič. Ako bi kak donesek ne bil objavljen, prosimo, da se nam to naznani. — Kakor se vidi, letošnji pust bil je jako rodovit za našo „Sloga“; zlasti ženitovne so veliko dale. Bog daj mladim parom obilo sreče v novem stanu! Bog živi dobrotnike naše mladine v Gorici!

„Rinnovamento“ je bil trikrat zaporedoma zopet zaplenjen; vselej zaradi spisov o židih. Zató je od naše strani vreden in potreben največje podpore. Kdor čita italijanski, naroči naj se na ta izborni list.

Ženska podružnica družbe sv. C. in M. v Gorici bo imela v nedeljo teden dne 5. marca t. l. svojo redni letni občni zbor po navadnem spovedu. K obilni udeležbi vabi vse častite družbenice — načelnitvo.

Nemške operete vabijo vselej polno ljudstva v gorisko gledišče, ki je skoro vselej vse razprodano. Operete predstavljajo se dobro, v popolno zadovoljnost občinstva. Tudi naši Slovenci pridno zahajajo v gledišče, ker take prilikožnosti so v Gorici prav redke. Ustopnina je zmerna. Danes počitek, jutri večer pa bo zopet predstava.

Pretep. — V ponedeljek večer pripeljal je orožnik čepovanske postaje z Lokvi Andreja Krivca, ki se je pred dvema mesecema pretepal v gostilni ter nekoga svojega tovariša prav hudo pobil.

Požar in smrt. — V Hudem Logu (duhovnja opatjeselska) pogorel je v sredo večer neki hlev in v njem dva otroka.

Na deželi so povsod slovesno praznovali 50-letnico sv. Očeta. Poleg cerkvenih slovesnostij prirejale so se še druge, kakor kresovi, razsvetlava, godba, streljanje. Po Brilih, po Vipavskem, na Krasu, ob morju in v hribih je povsod gerelo veliko krasnih kresov. Posebno lepó razsvetljen je bil Devin.

Iz Šempasa nam poročajo: „Svečanost papeža Leona XIII. se je tudi pri nas jako slovesno obhajala. Razun določenih opravil smo v soboto in nedeljo pridno streljali in kurili kresove. Posebno lep kres je napravil na krasnem razvidu veleposestnik pl. Monari.

Kresovi so goreli tudi po drugih koncih naše doline“.

Naša županstva prav pridno pošiljajo častitke za sv. Očeta. Nekatera so poslala naravnost pred. knezadškofskemu ordinarijatu, mnogo njih pa „Slogi“ ali njenemu predsedniku. Veliko sl. županstev pošilja pisma na „Sloga“ „poštine prosto“ kot uradno reč. To pa ni takó! Županstva morejo le z uradi dopisovati poštine prosto, z društvi ali posamičniki pa ne. Treba je torej poštino plačati.

„Baluardo del Friuli“. — Andrej Jančič sezidal je pri Ločniku na podgorškem svetu hišo, kjer je otvoril gostilno, katero je nazval „al baluardo del Friuli“ (K furlanskemu braniku). Ker pa v slovenski občini ne moremo trpeti takih ščuvajočih napisov, storil je župan g. Ant. Klančič potrebne korake, da se on napis odstrani. Zaradi tega gaje židovski „Corr.“ silovito napadel ter lagal na levo in desno. To bodi g. županu le v čast, kajti kogar „Corr.“ psuje, ta je gotovo vsega spoštovanja vreden mož.

Železnica Trilč-Cervinjan (Monfalcone-Cervignano) v Lahih se bo gotovo gradila, ali bolje rečeno, se že gradi, kajti 370 metrov dolgi most čez Sočo pri Pierisu je že dolgo časa v delu. Minister Bacquehem, kateremu so se bili predstavili o priliki kmetijske razstave v Gorici v jeseni leta 1891 razni zastopi s prošnjo za to železnico, predložil je dotični načrt postave državnemu zboru dne 18. t. m. Podrobneje podatke o rešeni železnici damo svojim čitateljem o prvi priložnosti.

Domače in razne novice

Občne vesti. — Gospod Ivan Resman, železniški uradnik na Nabrežini, povzhan je za načelnika postaje v Velenju na Štajerskem. Častitamo rodoljubnemu gospodu na tem povzhanju, ob enem pa obžalujemo, da zapusti našo deželo. Naj bi se kmalu povrnil v naše kraje, kjer je dobro znan in v vseh krogih močno priljubljen.

Narodna trgovina. — Prve dni meseca januarja priobčila je „Edinost“ dopis iz krogov malih trgovcev gorjskih. Dopisnik je bral hude levite ter delil na vse strani tople zaščite našemu razumnstvu, češ, da se nič ne zaveda svoje narodne dolžnosti nasproti slovenskim trgovcem. Ta dopis razjaril je vsakega slov. razumnika, ki ga je čital. — Na to je prišel v „Ed.“ drugi dopis, ki je skušal popraviti neugoden uspeh prvega dopisa, naštevajoč dolžnosti, katere imajo pa prodajalci nasproti kupovalcem. — Vsak čitatelj naših dveh listov nam pritrđi, da ni na Slovenskem političnih časopisov, ki bi se razmeroma le približno toliko trudili za razvitek narodne trgovine v Gorici, kakor mi. Naš „Primorec“ je edini časopis, ki pod zaglavjem „Svoji k svojim“ prinaša oglase le narodnih trgovcev ali obrtnikov (in to za vsako ceno, začetnikom im ubožnejšim tudi po cela leta brezplačno). Ker je pa „Primorec“ najbolj razširjeni list na Primorskem, imajo oglašiti v njem še veliko večjo vrednost. — Naša skrb za povzdigo narodne trgovine in obrtništva mora stati zategadelj zunaj vsakega dvoma. In vendar moramo prav zaradi te svoje skrbi povsem odobriti drugi dopis v „Ed.“, ki sicer priznava narodne dolžnosti kupovalcev, vrhu tega pa našteva še večje dolžnosti prodajalcev. Mi prav radi sprejememo dopis v „Ed.“ popolnoma tudi na svojo odgovornost, zato se lahko vsakdo, komur ni po volji, obrne na naše uredništvo v kakoršnemkoli oziru. Drugi dopis v „Ed.“ je natančno tolmačil mnenja, prepričanja in želje narodnih kupovalcev.

Namisto da bi vsi trgovci in obrtniki lepó uvaževali drugi dopis ter tiho in mirno skušali ustrezati izraženim željam, šlo jih je nekaj na jako opozlek led, kar bi jim utegnulo nemalo škodovati, ker kupovalci se ne dajo strahovati. Nekega večnega nemirneža med našimi trgovci je namreč dopis v „Ed.“ najbolj razgrel, ker čutil se je najbolj prizadetega. In ker je čutil dopisnika v sovraženi osebi, hotel je uprizoriti sprosen odpor vsih slovenskih trgovcev in obrtnikov v Gorici. Sklicaval je posvečevanja, kolovratil od trgovca do trgovca, razkladajoč grozne „napade“ v „Ed.“, — a nič mu ni šlo po volji. Po 4-tedenskem velikem trudu spravil je celih 16 podpisov pod poslanico, katero je potem priobčila „Ed.“ — Poslanico spisal je mož, ki dobro ve, kaj dela; podpisovalci pa niso vedeli, kaj podpisujejo, kake namene imá tisti, ki je poslanico sestavil. Dopisnik se imenuje podel obrekovalac prepotrebnege trgovskega stanu; „Ed.“ se v obrambo svojih interesov (!!) pozivlja, naj takega „obrekovalca“ izdá, ker ni vreden uradniške tajnosti, itd. Vrhu tega poslanica omenja dva dopisa v lanskim „Soči“, ki sta spodkopavala stališče slov. trgovcem. Mi smo že povedali, da dopis v „Ed.“ se lahko šteje na naš račun, da prevzemamo vso odgovornost zanj; zato pa pozivljamo poslaničarje, naj naznanijo svoja imena, da jih bomo poznali in da jih osebno poprašamo, katera dopisa v „Soči“ sta jim spodkopavala stališče. Imena treba vedeti tudi zategadelj, ker bi že imena sama poznavalcem gorjskih razmer vse povedala. Tistim trgovcem in obrtnikom, ki so šli znanemu hujšaku na led, svetujemo, naj bodo znanprej bolj previdni, da ne bodo še oni škode trpeli, kajti če kdo hoče sam drviti v propad, ni treba, da gredo tudi drugi za njim.

V Solkanu začnejo v sredo občinske volitve. Gorjski Legovci in vsa irredenta se že naprej veselje, da po volitvah bodo oni gospodarili v Solkanu, češ, da za župana bo g. Odone Lenassi, prvi podžupan pa J. pl. Bortolomei. Ne vemo, koliko je resnice na teh govoricah, a prepričani smo, da siora „Lega“ in madama irredenta delata račun brez krémárja. Take lahonske želje so presmešne, da bi par priseljencev, ki so v Solkanu naši kruh, ugajalo v čisto slovenski in narodni vasi svoje legovske burke. Takó daleč se Solkanec ne bodo dali voditi za nos! — Pri zadnjih volitvah so tamonjši prvaki sami sprejeli g. Lenassija in Bortolomei-a v svojo listo, kar se pa letos nikakor ne sme več zgoditi, kajti možje, ki pošiljajo med Slovenci prislužene petake in desetake za gorjsko „Lega“, za spletkarije in hujškarije proti našemu narodu, taki možje ne smejo sedeti v občinskem zastopu slovenske občine. Kdor bi jim zopet kandidoval in volil, združi se s sovražniki našega naroda, kajti najbolj nestrpni gorjski lahoni so ž njima v najožji zvezi. Kdor bi se toliko spozabil, smatrali ga bomo prodancem ali pa izdajalcem domovine, za katere na slovenski zemlji ne sme biti prostora.

Občinsko staršinstvo v Št. Andrežu je sklenilo, da odslej ne bodo več zvonili za tujci, ki stanujejo v občini, z vsemi zvonovi, ako ne plačajo posebe za to. 11. t. m. je umrl neki Štef. Martelanc, ki je rojen v Št. Petru in stanuje že okoli 50 let v Št. Andrežu, a zvonili so mu le z malim zvončkom. Ta novotarija je nekatere občinarje razdražila; oni zahtevajo, naj ostane vse pri starem, ali pa naj se preišče, kdo je zvonove plačal, kajti stranke so morali plačevati tudi tujci in ne le pravi domačini.

Pevsko društvo „Nabrežina“ privredi jutri večer v gostilni g. Grudna prijateljski večer v čast odličnemu slovenskemu skladatelju g. Hrabroslavu Volariču, ki si je pridobil tudi za imenovano pevsko društvo veliko zaslug. Pevovodja novemu društvu je g. J. Čerin, ne pa Černe, kakor je stalo v predzadnjem „Primorcu“. Gospod Č. je jako nadarjen glasbenik in požrtvovalen pevovodja. Bog ga ohrani Nabrežincem še mnogo let.

Iz Sv. Križa smo prejeli oster dopis proti nemškemu pečatu. Dopisnik pravi, da se prebivalci odločno uprejo takemu žaljenju njihove narodnosti. Prav je! Najbolje bo, če se županstvo zgane.

Dalje se nam poroča „izpod misjega brda pri sv. Križu“, da se je zopet obudilo tamošnje „Bralno društvo“. To je zasluga preč. g. župnika J. Kodre ta in nadučitelja Zorna. Dopisnik izreka obema prav srčno zahvalo. (Gosp. dopisnik naj nam oprostí, da smo dopis skrčili. Drugače ni bilo mogoče.)

Enakopravnost pri finančnih uradih. — Iz Čepovana nam poročajo: Pokojna Ana Mrak je v slovenski pisani oporoki zapustila nekemu 75 glđ. Pri zapuščinski obravnavi so vse stranke le slovenski govorile; a sodišče je izdalo odlok z dne 18. maja 1892. št. št. 7230 v italijanskem jeziku, ki odmerja pristojbino 6 glđ. 50 kr. in 25 kr. za kolek od oporoke. C. kr. pristojbinski urad v Trstu pa je na to zahteval z nemškimi odloki od 23. dec. 1892., da mora dedič od svote 76 glđ. plačati celih 35 glđ. 25 kr. pristojbine. Ta dogodek pač ne potrebuje še daljšega pojasnjevanja, kakó oblastniše postopajo z nami Slovenci.

Trst in Istru. — Umrl je policijski svetovalec Rajko Vidic, dobro znan vsem okoličanskim Slovencem, ker je zastopal vlado pri vseh zborovanjih slovenskih društev. — Nadežda Slavjanska prišla je s svojim slovečim pevskim zborom v Trst, kjer je dala dva koncerta v gledišču Armonia. Koncerta sta močno ugajala občinstvu. Pel se je tudi naš „Naprej“. — Lahonski „Cittadino“ je nehaj izhajati. Združil se je z „Independentom“. — Pust v Trstu je bil prav jalov. Običajni „Corso“ je bil zelo uboven. Veliko kričanja in tulenja, veliko surovosti in lahonske nestrpnosti, drugega pa nič! — V gledišču „Filodramatic“ zapel je neki igralec pesem: „Nella patria de Rossetti non se parla che italiano“. To je takó razdražilo mnoge Nemce, da so takoj zapustili gledišče. Prav takó! — Vola so ukrali iz neznaní lopovi v ulici Tesu; vreden je bil okoli 200 glđ. — V morje je skočila 23-letna Sameli pa so jo rešili.

Kranjsko. — *Toponar Prašnikar* misli graditi železnico iz Radovljica na Bled in v Bohinjsko Bistrico. — *Koze ali runje* imajo še vedno v raznih krajih po Kranjskem. — *Navadni Dom* bodo zidali v Ljubljani. — *Okravna posojilnica* v Krškem je imela lani 185 000 glđ. prometa. — *Učitelj* so v ljubljanskem gledišču že drugič peči slavno opero „Cavalleria rusticana“. — *Marije Piška*, 22-letna deklina iz Stare Loke, nameravala je ostrupiti svoje nezakonsko dete. Toda prišli so hudobiji na sled in deklino zaprli. — *Pri Šmarjah* ob dolenski železnici je debela skala padla na dva delavca; enega je zmečkala na mestu, drugega pa je le nekoliko poškodovala. — *V Todražu* na Gorenjskem sprla sta se oče in sin Velkavrh. Sin je z nožem mahal okoli sebe ter zadel svojo mater takó nesrečno v senca, da jo je ubil. Sina so orožniki odvedli v zapor. —

POSLANO.

Zanašate se na resnicoljubnost in pravičnost čestitega uredništva „Rimskega Katolika“, poslal sem mu radi svoje osebe pojasnilo z ozirom na drzne trditve v njegovih člankih: a varal sem se v svojem pričakovanju. Kakor „R. K.“ zvez. I. tega leta na platnici omenja, noče sprejeti mojega članka, nego mi svetuje, pošlém naj si kje drugod njega objavo. Svojim čitateljem torej noče naravnost priznati, da se je zmotil. A zmote priznati ni nikomur nečastno. Tako ravnanje, se vé, je ugodno za uredništvo: napasti osebe, ki niso zakrivile ničesar, teh obrambo pa odkloniti in prepustiti drugim listom (ki nimajo povse isih čitateljev) — in te s pretvezo, da popravek ni v zmislu tiskovnega zakona. No, če ne po črki ali obliki, gotovo pa po bistvu, in zadnje je odločilno!

Prosim torej slavno uredništvo „Sočino“, da blagovoljno natisne nastopno pojasnilo.

Slavnemu uredništvu
Rimsk. Katolika
v Gorici.

Zadnji VI. zvezek IV. tečaja dvakrat jemlje v misel tudi osebo podpisanečvo.

V zmislu drž. tiskovnega zakona blagovóli slavnousto v prihodnjem zvezku objaviti naslednje pojasnilo.

1. Na str. 326 čitam: „Jaz si ne morem misliti nedostojne komedije pod solncem, nego ko bi videl dr. Tavčarja, kako... ali Žlogarjem sega v roko, zatrujejo jim svoje spoštovanje, češ, v prvi vrsti je vera in duhovni, potem se le pride narodnost!“

Iz tega bi utegnil kdo sklepati da je podpisane v kaki bolj intimni zvezi z g. dr. Tavčarjem, ali da odobrava (ozirema upliva na) vse njegovo javno delovanje. V tem oziru je konstatujem, kar bi omenjeni gospod tudi sam lahko potrdil, da sem; kolikor se spominjam, od l. 1878, odkar nepretogoma živim v Ljubljani, s svojim sošolcem dr. Tavčarjem morda ne več kot trikrat in še to le bolj memogredó osobno govoril. — Kolikrat pa sva prišla vkup v vodstvenih sejah družbe sv. Cirila in Metoda — katere odbornika sva slučajno obo — pa konstatujem resnici na ljubo, da je on v zmislu družbenih pravil lojalno sodeloval, da bi mu v tem oziru tudi noben drug duhovnik ne imel kaj očitati. — Podpisane pa bi se ne sramoval s sošolcem dr. Tavčarjem tacega občevanja, kakoršnega mu prepisuje sv. vera in sodanjedobna olika, katero osobito duhovnik ne sme prezirati.

2. Na str. 332. pa se čita pod črto: Na zadnjem shodu v Postojni povedal je č. g. tajnik, da družbo vodi zvezda: „dobro vrejeno slovensko šolstvo na versko-narodni podlagi. Nepoznatec slovenskih razmer bi se čudil (sic) ko vprav to povdarjam — misleč, da imamo svoje šolstvo tako vravnano, kakor je to mej omikanimi narodi običajno (sic)“ t. j. na versko-narodni podlagi. (Vestnik VI... str. 18.). Čislani gospod se je jako netočno izražal. Kje za božjo voljo so oni srečni narodje, ki imajo šolo vravnano na versko-narodni podlagi? In pa v Avstriji, kdo se bode čudil, da nimamo šolstva vravnane na versko-narodni podlagi? Ali ni šola po zakonu z dne 14. maja 1869. „javen zavod dostopen vsem državljanom na glede na njihovo veroizpovedanje? Na dalje: ali ni naš šolski zakon gola posledica §. 2., 3. in 17. temeljnih postav z dne 21. dec. 1867., za katere je glasoval sam Luka Sveteč? Po tej logiki bila bi katoliška šolska družba zadovoljna s šolstvom, kakoršno imajo zdaj Nemci na Dunaju, ali v Reichenbergu, ali Francozi v Parizu? Č. g. ni imel slabega namena, ali pomislil ni, kaj je dejal.

V tem odstavku se očita tajniku družbe sv. Cirila in Metoda netočnost, nekaka nelogika in skoro nepomislnoost v govorjenju. Ako pa poštevalo nastopne predvarke, pale bi zgoranje hibe preje na č. g. člankarja, nego na tajnika dr. sv. C. in M.

„Kje za božjo voljo — vpraša g. člankar — so oni srečni narodje, ki imajo šolo vravnano na versko-narodni podlagi?“ (Tu je pripomniti, da je natisnena besedica „versko“ z debelejšimi črkami in — „narodni“ z navadnimi, a v Vestniku ni te razlike ki je pa za nadaljno dedukcijo pomenljiva.) No, tajnik ima v roki brošurico z naslovom: „Konfessionelle oder konfessionlose Schulen. Verlag der Redaktion des „Salzburger Kirchenblatt“. Druck von Anton Pustet in Salzburg“. Letnice ni, a izšla je knalo po Liechtensteinovem šolskem predlogu. Na str. 14. sub 2 čitam (v prevodu). „Konfessionalnih šol imamo mi katoličani Avstrijski izvestno pravico, kakor jo imajo katoličani drugih dežel. Na Bavarskem so šole praviloma konfessionalne; na Virtemberskem, Hanoveranskem, Šlesvig-Holstinskem in Saksionskem so dopustne le konfessionalne šole; na Pruskem je bilo 1882. l. 32-523 konfessionalnih in le 517 mešanih šol (t. j. takih, kjer so otroci raznih verstev vkup.) (So-li se mej ter v konfessionalnem obziru zgodile kake spremembe, meni ni znano, ker nisem mogel povsod spremljevati političnega gibanja. Op. pis.). Na str. 15 pa se čita: „Na zboru v Newportu na Angleškem izrekel se je angleški ministerski predsednik lord Salisbury o konfessionalnih šolih tako-le: Verska vzgoja je jedna izmej naših najdražjih pravic... Zahtevam, da smejo vse konfesije mladino vzgajati po svojem veroizpovedanju, in ne po sramotnem sestavu neke splošne verske vzgoje, kakoršen je v navadi v nekaterih šolah“.

A v tem prepričanju je tajniku na pomoč tudi „Rimski Katolik“ sam, n. pr. tečaj 1889. str. 156. navaja isto število konfessionalnih šol na Pruskem, kakor zgoraj. Istotako se govori o verski vzgoji in šolstvu na Ruskem str. 159 — 177, kjer se navaja, da je ondi 7000 čisto cerkvenih šol. Tečaj 1890. str. 185 pripoveda o izključljivem in čisto cerkvenem značaju šol in odgojevališč v Ulali. Tečaj 1891. str. 142 omenja zgorajcitatá Salisburyjevga

Gledé na omenjeno — ker šolske zadeve na Skandinavskem, Danskem, svojedobno na Belgijskem, na Iberskem polotoku, v Balkanskih državah in celo v Avstriji pri avtonomnih ortodoksnih spoznavalcih bi utegnile zgornje menenje le potrditi“ — sme torej tajnik č. g. člankarju vrniti vprašanje: Kje so narodi, ki imajo šolo vravnano na versko-narodni podlagi?

Če ni bil g. pisatelj dosti jasen zgornji odstavek, blagovolil naj bi bil kar pristaviti še — ako se sploh ni hotel ozirati ut

izjave o slovenskem šolstvu v prejšnjih „Vestnikih“ — čitat, ki je natisnen — celo z razprimi črkami kakor prvi par stavkov dalje str. 19, glaseč se: „Družba... je smotter... krščanska vzgoja in izobraženje slovenske mladine s pomočjo „le materinščine“.

Na dalje, ali ni... av obstoj in delovanje dr. sv. C. in M. živ dokaz, da Slovenci niso zadovoljni z drž. šolskim zakonom d. 14. maja 1869? Ne spričuje li tega tudi peticija za konfessionalno šolo z materinim učnim jezikom (katero je sestavil uprav podpisaneč, kakor so jo objavili tedanji slovenski časniki meseca marca l. 1888. in so jo z vodstvom vred poslale tedanje podružnice, ter jih je pokojni poslanec dr. Poklukar, kot načelnik tedanje zveze slovenskih poslancev izročil državnim zbornici v 207. in 212. seji?

In tudi naša katoliška šolska družba — da ostanemo pri člankarjevih zgledih, — kar se vé je za navedene slučaje le teoretiskega pomena, ni zadovoljna s šolstvom, kakoršno imajo zdaj Nemci na Dunaju, ali v Reichenbergu, ali Francozi v Parizu! Kajti ona bi v zmislu svojih pravil, če bi smela po postavljaj govoriti, tudi izvan slovenskega ozemlja, i Nemcem na Dunaji ali v Reichenbergu zaklicala: Dajte Čehom česke šole na katoliško narodni podlagi in ne bodite šalobarde, da bi svoje nemške otroke izročali židom! Istotako tudi Francozom ne samo v Parizu, nego po vsej Franciji želi dobrih katoliških šol, in bi jim ne svetovaa, da naj vpešjejo vanje kot učni jezik — re-imo kitajščino.

Sklepno bodi še omenjeno, da ni treba iskati tam ne protivnikov katoliško-slovenskega šolstva, kje jih ni. Kolikor se tice omebe podpisanečve, nazanja tem povodom slavnemu uredništvu, da je le poprej, nego se je rodil „Rimski Katolik“, in predu je č. g. člankar le govoril in pisal o družbi sv. Cirila in Metoda, po svojih skromnih možeh deloval za slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi.

Z velespoštovanjem belezil
Anton Žlogar
kurat.
Ljubljana, 12. januarja 1893.

*) Pozneje ni je slučajno prišel v roko „Križanski Dopoljub“ 1889. govorec o Liechtensteinovem predlogu. Na str. 29. so čita: Govornik (Licht.) naščeje deželo, kjer je še vranidana verska postava. „Skoraj vsa srednja in sovarna Evropa ima verske šole. Ni vera prebivalcev, no državna oblika, celo no stranke, ki no na kmrilo, no delajo razloška glado verske šole. Absolutna Rusija ima versko šolo, kakor svobodna republikanska Švicia, Protestantška Prusija, kakor katoliška Bavarska; Ogerska, kjer je od nove nastave liberalna stranka na kmrilo, kakor nemško državo, kjer so se liberalci in konservativci vrstili na državnem kmrilo. V Nemčiji ste le dve mali državi: Hesensko in Badensko, ki imate, kakor Avstrija, medverako ali brezversko šole, ki pa več stori na varo, kakor naša šola: Virtemberska, Hanoveranska, Šlesvig-Holstein, Brunsvik in Oldenburško so verske šole dosledno razvile“. — „Slovenec“ 1893. št. 90 pa je poročal: „da je poslanec Čirič (v hrv. saboru) dokazal pravoslavstvu, da se jim ne godí... krivica, ker imajo svoje konfessionalne šole.“

Die Seiden-Fabrik G. Henneberg [k. n. k. Hoff], Zürich sendet direct an Private: schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.85 p. Meter - glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damast etc. ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc. porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.

ZAHVALA.

V imenu svojem in sorodnikov se najtopleje zahvaljujem vsem onim blagin prijateljem in znancom, ki so blago volili spremiti večnemu počitku zemeljske ostanke našega nepozabnega očeta

Matevža Markič-a,

umrlega dne 15. februarja t. l. providenega se sv. sakramenti za umirajočega v 67. letu svoje starosti, ter s tem skazala rajnika poslednjo čast.

V Kanalu, dne 19. februarja 1893.

Mohor Markič
sin

V pisarni Seltz-ove tiskarne nasproti semenišču v Gorici prodaja se po znižani ceni — 1 glđ. 30 kr.

Veliki teden

in
VELIKA NOČ.

spisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar že s naročilom vred pošlje, naj pridene se 10 kr. za vozni list.

Spominjajte se „Sloginih učnih zavodov“

Marzini-jeva gostilna

(pod "Goriško Čitalnico"
Natančeva pojasnila daje gospodar v Se-
meniški ulici št. 5.

Štev. 70/ Op.

Razglas

Naznanja se, da

Javna dražba

zastavil IV. četrtleta t. j. mesecev

oktobra, novembra in decembra 1891.

začne v ponedeljek, dne 13. marca 1893.
ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in
ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice in z njo
zdrružene hranilca.

V Gorici dne 10. Februarja 1893.

Št. 1244.

Javna dražba

Dne 15. in 16. marca t. l. od 10. ure
dopoldne bo pri c. kr. okraj. glavarstvu
javna dražba občinskega lova sledečih ka-
tastralnih občin in sicer:

dne 15. marca lovi občin:

Sežana, Povir, Merče, Storje, Kazlje, Utov-
lje, Divača, Tomaj, Voglje-Verhovlje, Le-
žeče, Naklo, Skoflje, Velikirepen, Barka,
Mističe in Vatovlje.

dne 16. marca lovi občin:

Kobdil, Štanjel, Hrušovica, Sempolaj, Gor-
jansko, Ivanigrad, Vojščica, Sliyno, Lipa,
Kostanjevica, Brestovica, Berje Selo in Ko-
boll.

Dražbeni pogoji se lahko pregledujejo
pri glavarstvenem uradu.

C. kr. okrajno glavarstvo
Sežana 12. februarja 1893.

Sluzig.

Epilepsija

(božjast)

ozdravljiva brez povrnitve, tisuči mo-
rejo dokazati ta čudezni vspeli znan-
stva.

Natančna porečila s povratno
marko je pošiljati:

„Office Sanitas“ Paris
30. Faubourg Montmatre.

Martin-a Richter-ja

umetna vrtnarja in sadna drevnena
v Št. Petru

prodaja enoletne cepljenice, posebno krepko
vzrasle in bogatih korenin, in sicer: ja-
blance na divjak, donsiče in paradies, hruške
na kutne, murve, česnjevo-lavorovih jagodnik,
maršal-milove rože. Vse to so krepki zim-
ski cepljenici.

Prave in edine kapljice sv. Antona Padovanskega

To pripristo in narav-
no zdravilo je prava do-
brodelna pomoč in ni treba
mnogih besedi, da se doka-
že njihova moč. — Če
se le rahlo nekoliko dni,
olajšajo in proženejo prav
kmalu najtrudovitejšo že-
lodecne boleti. Prav zvr-
stno vstrezajo zoper hemoroide, proti bole-
znim na jetih in na uravni, proti črven-
nim boleznim in proti glistam, pri ženskih
mesečnih nedeležnostih, zoper belil tok, bo-
žjast, zoper bitja srea ter čistijo pokvareno
kri. One ne preganjajo same omenjenih bolezni,
ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na
svetu: za naročilo in pošiljatev pa edino v
lekarnici **Cristofolletti v Gorici**, v Testu
v lekarni **C. Zanetti in G. B. F. z. in Ljub-
ljani** v lekarni **U. pl. Trakelzy G. Piccoli**, in
Ljud. Grešleha „pri Mariji pomagaj“; v Po-
stojini v lekarni **Baccarelli**, v Ajdovščini v
lekarni **Sajda**, v Vipavi v lekarni **Guglielmi**,
v Beljaku dr. **Kumpf**.

1 steklenica velja 30 kr.
NB. Varovati se je treba varisidnih balzamar,
kateri sličejo oznamajo in pripravljajo, ki pa
kvarko človeku le zdravijo, ker dražijo želodec
in žice, da nastanejo lahko tudi in nevarni na-
sledki.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast
pospešujoče in napenjanja odstranjujoče
ter milo raztopljaajoče

domače sredstvo.

Velika stekl. 1 glb., mala
50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je
moja tu dodana, zakonit
varovana varstvena znamka

Zaloga skoro v vseh le-
karnah Austro-Ogerske.

Tam se tudi dobi:

PRAŠKO DOMAČE ZDRAVILO.

To sredstvo pospešuje prav izbornu, ka-
kor svedočijo mnoge skušnje, blatenje, zrnenje
in loženje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatlicah po 35 kr. in
25 kr. Po pošti 6 kr. več
Na vseh delih zavoj-
nine je moja tu doda-
na zakonita varstvena
znamka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala straza, lekarna „pri črnom orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Peter Mozetič

mesar

na voglu Stolue (V. Duomo) in Nunske ulice
v Gorici

prporoča se svojim rojakom, da bi ga
podpirali v mesarski obrti, s katero so
peča že od svoje mladosti, ker je iz
znane mesarske rodbine. To je dokaz,
da je mesarstvu popolnoma voščil, da
more torej, kolikor le mogoče, dobro po-
stroči svojim odjemalcem. Cene so onake
vsem drugim.

Najboljše sredstvo za

ŽELODEC,

katero želodec in opravlja prebavnih delov ži-
vota krepča in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani na dunajski
cesti.

Cena 1 stekl. 15 novcev.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po
12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane
glb. 1.36; s 24 glb. 2.60; s 36 glb. 3.84; s 44
glb. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg. s poštino težino
velja glb. 5.26; 110 stekl. glb. 10.30. Poštino
plača vedno naročnik. Dobiva se v vseh lekar-
nah v Gorici in na Primorskem.

SARGOVE

gliceri-
nove
posebnosti

Od kar so se iznašle in v rabo uvedle po
F. A. Sargu so v rabi Njomega Veličanstva cesar-
nice in drugih udov najvišje cesarske hiše, tako
tudi na drugih knežjih dvorih. Priporočili so
jih prof. baron Liobig, prof. pl. Hebra, pl. Zeisel,
dvorni svetnik pl. Scherzer itd. itd. dvorni zobo-
zdravniki Ithonas na Dunaju, Neister v Gotth. itd.
Glicerinovo milo v papirju, skatulicah in
deščicah. — Medeno glicerinovo milo v kartonu.
Tekoče glicerinovo milo v steklenicah. — To-
aletno-karbolno-glicerinovo milo. — Eucalyptus-
glicerinovo milo. — Glyceroblastol (pospešuje
raščo las). — Kinnorova glicerinova pomada. —
Glicerinova krema. — Toaletna glicerina, itd.
Lysol-milo, Toilette-Lysol-Glycerin-milo, milo iz
ametanu itd.

KALODONT

z dravnih preiskana
zobna krema

F. A. Sarg's Sohn & Comp,

k. u. k. Hoflieferant in Wien.

V Gorici na prodaj pri lekarnih G. B.

Pontoni, A. pl. Gironcoli, Kärner, Braunitzer
in Cristofolletti.

II goldinarjev franke do vsake železniške postaje
na Goriškem poslan, ako se naroč-
nik sklicuje na ta časnik, stane pri meni en modroc
na peresih (Föderstrasse). Ti modroci so solidno
in najboljše stvarine narejeni, imajo po 30 dobro ve-
zanih, močnih perez iz najboljšega bakrenega držata,
so s hrnu afrikom tapcirani in modnim platnenim
evlilhom preblečeni ter pri največji rabi do 15 —
30 let nebehaj poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z
deležo naznan naj se vselej natančna mera po-
steje v sotranji luči. — Ako se torej dobi za 11
glb. dober, francošopostan, tapcirani modroc na
peresih, je pač napačno kupovati maloverdne na-
domestke, kakor čiste žimnice, slavnice itd., ka-
teri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne
vstrezajo.

ANTON OBREZA,

tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove
ulice 4.
Ta domača, edina narodna trdka te stroke na Slo-
venkem boji alav, občinstvu najbolj priporočena
in nakupovanje žimnic, salonskih garnitur,
divanov, stolov, preprog, vzgrinjaj in vsega
v tapetniški obrti spadaljočega dela. Ceniki s
podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena
postrežba, niske cene posebno pri balisti in obšir-
nejih naročilih.

četrtoji vozčki
jako elegantni, fini, in močni
dobivajo se pri meni skozi
leto in dan in sicer v vseh
barvah, kakor rdeče, modro,
sivo in olivno po glb. 5.56
6-- 7-- 8-- 9-- 10-- in
višje po vsaki ceni do 25 glb.
Pri meni je najcenejši
kraj za kupovanje trojih vozčkov.

Adolf Hauptman

tovarna
Oljnatih barv, lizežev, lakov in kleja
v LJUBLJANI,
ob voglu Resljeve ceste št. 41 v lastni
hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

Novost v telegrafih in piketu in vrtlo	Uzorec na vsa kroja prsto pošiljatev in parila	Posebnosti v izmenem blagu in parila
Priznana najboljša in najnovjša SUKNA za spozadansko in polsteno potrebo, od najcenejšo do naj- dražje vrste, prave in trdne barve, za obleke, vrhnike in vsako potrebo, razpošilja po poštini povzetju po turalnih cenah tudi na drobno razdelnikom in krajšem: Zaloga c. kr. priv. tovarne za lino sukno in volneno blago		
MORIZ SCHWARZ, Zwittau bei Brunn. Sukna za uniforme, nepromočljivi lodni in lovski sukna, pe- rvinat in čistini za salonske obleke. Popolni plodi itd. Blago za ženske obleke vse novosti v največji izbiri.		
Vsak posebe vodi k trajnem kupovanju.	Knjige z uzorci za krojače pošilja nefrankovano.	Priznana pl- sama iz vseh judskih krogov

Krasne uzorce zasebnikom pošilja zastoj in franko.

Bogate knjige z uzorci, kakoršnih še ni bilo, za
krojače nefrankovano. Jaz ne puščam za 2/3,
ali 3/4, goldinarjev pri metru, ne dajem daril
krojačem, kakor to dela konkurenca na račun
zadnje roke, ampak imam le trdne in čiste
cene, tako, da mora kupiti vsak zasebnik
dobro in ceno. Prosim torej zahtevati le moje
knjige z uzorci. Svarim tudi proti pisnom konku-
rence, ponujajoči **svakrat toliko popustka.**

SNOVIJ ZA OBLEKE

Peruvien in dozing za čistito duhovščino,
predpisane snovi za uniforme c. kr. urad-
nikov, tudi za veterane, ognjegašce, te-
lovadce, livreje sukna za bijarde in
lignake nize, preproge za vozove, lo-
deni nogremanice za lovške sukne, sno-
vij za prati potne ogrtače od glb. 4-14
itd. — Kdor hoče kupiti vredno, pošteno,
volneno sukneno blago, ne pa dober kup-
cajnje, ki so komaj toliko vredne, kolikor so
plača krojač, obrne naj se do

Ivana Stikarovsky v Brnu

(v tem Manchesteru Avstrije).
Največja zaloga fabriškega sukna, v
vrednosti 1/2 milijona glb.
Da pojasnila velikost in zmožnost izjavljam,
da moja roka združuje največje izvažanje
sukna v Evropi, izdelovanje kamgarnov, po-
trebščin za krojače in veliko knjigove-
žstvo le za lastne namene. Da se prepriča o
vsem tem, prosim slavno občinstvo, da si,
kadar mu prikaže nanese, ogleda volnanske pro-
store mojih prodajalnic, kjer ima posla
150 ljudi.

Posilja se po poštini povzetju.
Dopisuje se v nemškem, češkem, ogrskem, poljskem,
italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

Kdor hoče pripravljati dobro kavo, kupi naj si
Oelz - oyo kavo
Ölz-ova kava je najboljše kavino primesilo
Ölz-ova kava nima vsebi krušk, ne repe, ne sirupa.
Prodaja se v vseh prodajalnicah jestvin.

J. Pserhofer-ja

I. Sluger-
strasse 15.
Wien.

Krič stiline kapljice, nekaj imenovane univerzalne kroglice, znano domače odvajajoče sredstvo.
Jeden škatlic stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatlic 1 glb. 3 kr., pri nefrankovani pošiljati po
povzetju 1 glb. 10 kr.

Balzam za ozebluie J. Pserhoferja 1 posoda 40 kr., prosto pošiljatev 65 kr.,
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.
Amerikansko mazilo za trganje, 1 posoda 1 glb. 20 kr.
Prah proti potanju nog, škatlica 50 kr., pošiljatev prosto 75 kr.
Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., pošiljatev prosto 65 kr.
Življenska esenca, (pražke kapljice) stekleničica 22 kr.
Angleški balsam, steklenica 50 kr.
Fijakerski prsi prašek, 1 škatlica 25 kr., pošiljatev prosto 60 kr.
Tanokininska pomada, J. Pserhoferja, posreduje rast las, škatlica 2 glb.
Univerzalni plašter, prof. Stendla, posodja 30 kr., pošiljatev prosto 75 kr.
Univerzalna čistilna sol A. W. Baltricha, domače sredstvo proti posledicam slabe prebave, 1
zavitek 1 glb.

Razvna imenovani izdelki dobivajo se še drugje tu in inozemsko farmacevtske specialitote, ki se bile po vseh avstrijskih de-
sposlilih oznanjene: in so na zahtevanje točno in v ceno preskrbujejo tudi predmeti, kojih ni v zalogi.

**Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej poslati; večja
naročila tudi po poštini povzetju.**
**Pri dopošiljati denarja po poštnaj nakaznici, stane porto dosti manj kakor
po povzetju.**

Prepotrebna za vsako hišo je

Kathreiner-jeva Kneippova sladna Kava

z okusom prave kave. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo užvanje čiste ali pa pomešana prave kave ter
pripravljati še veliko okusnejša in pri tem zdravejša ter redilniša kava. — **Nepresegljivo** kot primes k pravi kavi.
Jako priporočljivo za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejanj** treba se je skrbno ogibati. — 1/2 kila po 25 kr. Do-
biva se pepsod.

Edino pravo v belih paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvena znamka.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabrček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.